

Sura al-Masad 111 & Koranens oförliknelighet

Skriftens folk och falsifieringstestet

Teologisk och retorisk dimension

Inom islamisk teologi har begreppet **falsifieringstest** (i'jaz al-Koran, Koranens oförliknelighet) ofta använts för att belysa textens anspråk på gudomlig ursprung. Dessa test kan förstås både i relation till det förflutna och till nutiden. Vissa framställs som historiska illustrationer av Guds allmakt och kunskap, medan andra fortfarande uppfattas som öppna utmaningar till mänskligheten.

Abu Lahab som exempel

Ett klassiskt exempel på det förra är **Sura al-Masad (111:1-5)**, som handlar om profetens motståndare Abu Lahab. Texten förklarar att Abu Lahab och hans hustru är fördömda till helvetet. Denna deklARATION har i tafsirlitteraturen tolkats som ett bevis på Guds kunskap om det osynliga (*'ilm al-ghayb*). Eftersom Abu Lahab levde flera år efter uppenbarelse av suran, men aldrig accepterade islam, framstår texten som en illustration

av Guds förutseende och visdom.

Klassiska tafsir

- **al-Tabari (d. 923)** framhåller att suran är ett exempel på hur Gud avslöjar framtida händelser och därmed bekräftar Koranens gudomliga ursprung.
- **Ibn Kathir (d. 1373)** betonar att Abu Lahabs fortsatta motstånd mot islam under sin livstid bekräftade surans utsaga.
- **al-Jalalayn (d. 1459/1505)** tolkar verserna som en tydlig varning till dem som, liksom Abu Lahab, aktivt motarbetar profeten.
- **al-Sa'di (d. 1956)** lyfter fram suran som en pedagogisk illustration av Guds rättvisa och konsekvens.
- **Bernström (1998)** i sin svenska översättning framhåller att suran är en av de mest direkta exemplen på Koranens polemiska stil.
- **Abdullah Yusuf Ali (1934)** ser texten som en moralisk varning: Abu Lahabs öde blir en symbol för alla som förnekar sanningen.

Funktion och innebörd

Suran fungerar både som en **illustration av Guds visdom** och som en **retorisk varning** till dem som liknar Abu Lahab i sin opposition mot islam. Den används i islamisk apologetik som ett exempel på Koranens oförliknelighet: om Abu Lahab hade accepterat islam, skulle suran ha kunnat framstå som falsifierad. Att detta inte skedde förstärker dess teologiska betydelse.

Referenser

1. al-Tabari, *Jami' al-bayan 'an ta'wil ay al-Koran*, Kairo, 1903.
 2. Ibn Kathir, *Tafsir al-Koran al-Azim*, Beirut, 1988.
 3. al-Jalalayn, *Tafsir al-Jalalayn*, Kairo, 1954.
 4. al-Sa'di, *Taysir al-Karim al-Rahman fi tafsir kalam al-Mannan*, Riyadh, 2000.
 5. Bernström, K., *Koranens budskap*, Stockholm, 1998.
 6. Abdullah Yusuf Ali, *The Holy Qur'an: Text, Translation and Commentary*, Lahore, 1934.
 7. Mir, Mustansir, *Coherence in the Qur'an*, Indianapolis, 1986.
-

[i'jaz al-Qur'an](#), [Koran](#), [Koranden](#)

«[Skriftens folk och universums samt livets ursprung](#)»

[JAG OCH PRÄSTEN](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)